

Streszczenie pracy doktorskiej

PRZEMIANY CYWILIZACYJNE A NOWE FORMY AKTYWNOŚCI POLITYCZNEJ
W PARLAMENTARNEJ KAMPANII WYBORCZEJ 2015 r.

Praca poświęcona jest tematyce wpływu nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych na przebieg podstawowych procesów politycznych w państwie, związanych z powstawianiem wyborczej reprezentacji parlamentarnej. Ambicją autora było przedstawienie wyżej wskazanej tematyki w szerokim ujęciu jako zmiany cywilizacyjnej, w zgodzie z założeniami teorii aktora-sieci, zaproponowanymi przez francuskiego socjologa nauki, Bruno Latoura.

Autor przeanalizował materiały zebrane z profili mediów społecznościowych – Facebook i Twitter – dokumentujące aktywność kampanijną wszystkich wybranych w omawianej elekcji posłów i senatorów, w końcowym okresie ich rywalizacji przedwyborczej. Celem rozprawy było opisanie wpływu, jaki media społecznościowe wywierają na proces prowadzenia agitacji wyborczej, ujawniający się w formie nowych aktywności politycznych, związanych z dwustronną, zindywidualizowaną choć umasowioną komunikacją internetową. Podjęte starania odsłoniły zmiany w procesie prowadzenia negocjacji wyborczych, przebiegające na linii wyborca – kandydat, które leżą w sercu systemu politycznego demokratycznego państwa.

W pracy sformułowano pięć hipotez szczegółowych i jedną hipotezę wprowadzającą, które bezpośrednio nawiązywały do postawionych pytań badawczych. Szczegółowym przedmiotem analizy były czynniki determinujące fakt użycia mediów społecznościowych w kampanii wyborczej oraz różnorodność form ich zastosowania. W hipotezie wprowadzającej autor poddał wnikliwej analizie głębokość oraz istotność kierunku zaobserwowanych przemian, umieszczając je uprzednio przeanalizowanym kontekście rozważań filozoficznych i antropologicznych.

Weryfikacja postawionych hipotez była możliwa dzięki badaniom empirycznym, składającym się z kilku elementów i faz. Kluczowym dla powodzenia pracy momentem było skonstruowanie dwóch skryptów w języku programowania Python, dzięki którym autor zebrał treść oraz podstawowe dane, dotyczące ponad 30 tys. informacji, opublikowanych przez badaną grupę kandydatów. Zebrane informacje zostały skatalogowane, a na ich podstawie – oraz wiedzy o podstawowych zmiennych charakteryzujących poszczególnych kandydatów – przetestowano postawione hipotezy. By tego dokonać, autor posłużył się kilkoma metodami wnioskowania statystycznego, z których najważniejszą była regresja logistyczna. Uzupełniały ją inne klasyczne metody badania zależności statystycznych, takie jak korelacje Spearmana i Pearsona, użyte w zgodzie z typem analizowanych zmiennych. Dzięki przyjętej procedurze badawczej, udało się ustalić główne kierunki istniejących współzależności oraz siłę wykrytych związków. Otrzymane

rezultaty osadzono w narracyjnym kontekście, uzyskanym dzięki analizie pozyskanych zmiennych jakościowych – treści publikowanych informacji. Stosując połączoną analizę zmiennych ilościowych i jakościowych, autor starał się pogodzić dwa, wzajemnie uzupełniające się podejścia stosowane w badaniach nad społecznymi konsekwencjami innowacji technologicznych: badania dyskursów społecznych, holistycznie ujmujące kierunek obserwowalnych przemian oraz badania podkreślające „datafikację” ewoluujących fenomenów społecznych.

W rozprawie dowiedziono wzrastającego wpływu nowych mediów społecznościowych (i szerzej Internetu) na przebieg prowadzonych kampanii wyborczych, choć uzyskane rezultaty nie zawsze potwierdzały zakładane w hipotezach znaczenie i kierunek testowanych zależności. W pracy autor przedstawił przegląd literatury, obejmujący główne obszary prezentowanych rozważań, prezentując zwłaszcza podstawowe aspekty teorii aktora-sieci, która w badaniach politologicznych w Polsce jest stosunkowo wciąż mało znana. Autor wskazał również tematy oraz problemy, które wyznaczać będą kierunek jego przyszłych dociekań.

18.07.2018

Mateusz Zieliński